

Γράφει ο **Γιώργος Μιχαηλίδης**

Μπορεί την 28η Οκτωβρίου όλοι να ντύνονται “αντιφασίστες” (εσχάτως κάποιοι βέβαια αντιλαϊκιστές) όμως ο καθημερινός **φασισμός-χωρίς-σβάστικα** τροφοδοτείται με μια σειρά ενέργειες από όλο το πλέγμα της κρατικής εξουσίας.

Έτσι μπορεί ο **δήμαρχος Νέας Φιλαδέλφειας, Γιάννης Βούρος**, να μας ενημερώνει ότι έχει ξεκινήσει η **επιχείρηση ταυτοποίησης των κοριτσιών** που διακωμώδησαν τον θεσμό της παρέλασης και έβγαλαν τη γλώσσα στους επισήμους, όμως ο **δήμαρχος Κατερίνης** δεν ξεκίνησε καμία επιχείρηση ταυτοποίησης των μαθητών που εκμεταλλευόμενοι την παρέλαση του σχολείου τους φώναζαν συγκροτημένα “**Κατσίφα ζεις, εσύ μας οδηγείς**”.

Για τους τελευταίους το κράτος δεν προβληματίζεται και δε θεωρεί ότι αποτελούν “**γελοία υποκείμενα**” (δήλωση Βούρου για τις κοπέλες στη Ν. Φιλαδέλφεια), τα οποία άλλωστε μετατρέπουν την εθνική γιορτή ενός – όπως διδασκόμαστε – **αμυντικού** πολέμου σε φέστα που θα ακούγονται **εθνικιστικά συνθήματα κατάληψης της Βορείου Ηπείρου**. Άραγε δεν έχουν συμμαθητές/τριες **από την Αλβανία** αυτά τα παιδιά; Νοιάζεται γι’ αυτά το Υπουργείο Παιδείας, ο δήμαρχος Κατερίνης και λοιποί φορείς; Δεν τα βάζω με τα παιδιά. Πόσες φορές άλλωστε δεν έχουμε ακούσει ΟΥΚ/ΛΟΚ και λοιπά σώματα να τραγουδούν για την μονάκριβη αδελφή/κουκλίτσα αληθινή σε παρελάσεις...

Πάμε παρακάτω. Κανένας κρατικός φορέας έως σήμερα δεν έχει ζητήσει την παραίτηση (ταυτοποίηση δε χρειάζεται), αλλά ούτε καν συστάσεις δεν έχει κάνει, **στον δήμαρχο Περαιάς-Θεσσαλονίκης** που διέταξε **να απομακρυνθούν Ρομά γονείς** από τον χώρο της παρέλασης και καμία ΕΔΕ δεν έγινε για τους αστυνομικούς που υπάκουσαν και τους ζήτησαν να φύγουν.

Φαίνεται πως **στον κρατικό “αντιφασισμό”** της 28ης Οκτωβρίου **χωράνε μόνο λευκοί Έλληνες-το-γένος**, άντε και Εβραίοι, αλλά όχι Ρομά, οι οποίοι αποτελούν μία πληθυσμιακή ομάδα που είχε **εκατοντάδες χιλιάδες θύματα** από τον φασισμό-με-σβάστικα των Γερμανών ναζί.

Μάλιστα πρόκειται για τον ίδιο δήμαρχο που πρόσφατα απείλησε ότι θα υψώσει **τείχος** γύρω από τον

καταυλισμό των Ρομά στην περιοχή του.

Τρίτον, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα **να κόβεται** τελευταία στιγμή από το ανακοινωμένο πρόγραμμα της **ΕΡΤ, η μετάδοση του ντοκυμανταίρ για τους Ικαριώτες πρόσφυγες του Β'ΠΠ** που βρήκαν **καταφύγιο και θαλπωρή στη Συρία**. Εκεί θα μιλούσαν ντόπιοι άνθρωποι που έζησαν, αυτό που ζουν οι Σύριοι πρόσφυγες σήμερα. Δηλαδή να γίνεται πόλεμος στη χώρα σου και να μπαίνεις σε μια βάρκα και να φεύγεις για το άγνωστο επειδή φοβάσαι και πεινάς. Η προβολή του ντοκυμανταίρ κόπηκε, λοιπόν, όχι προφανώς επειδή το ντοκυμανταίρ λέει **ψέμματα** αλλά επειδή λέει **ενοχλητικές αλήθειες**. Αυτή είναι κι η ελεύθερη τηλεόρασή μας.

Η ιστορία με την παρέλαση της Νέας Φιλαδέλφειας εντός αυτού του πλαισίου, όμως, αποδεικνύει ότι πέρα από τις θεσμικές προσπάθειες προώθησης του **light-ναζισμού** ή του **ρατσισμού-χωρίς-σβάστικες** γεννιούνται και αυθόρμητες αντίρροπες κινήσεις. Δεν θα μπω στην κουβέντα για τα κίνητρα των κοριτσιών, για το πόσο επιτυχημένη ή όχι ήταν η παρέμβασή τους. Αυτά τα ξέρουν οι ίδιες κι αν επιλέξουν ή αναγκαστούν να τα επικοινωνήσουν θα δούμε (*). Ούτε θα ήθελα να υπερβάλλω. Πιστεύω όμως ότι η συγκεκριμένη πράξη απαιτεί τόλμη και αν δεν δείχνει συγκροτημένη πολιτική απαξίωση προς τον θεσμό των μαθητικών παρελάσεων αν μη τι άλλο δείχνει μπούχτισμα απέναντι σε αυτό το κακοστημένο τσίρκο που περιλαμβάνει:

- ξεκατίνιασμα σχεδόν σε κάθε σχολείο για την **επιλογή του σημαιοφόρου** και των παραστατών (καταγγελίες για στημένες κληρώσεις, γκρίνια για το ποιος ήταν πιο αριστούχος από τον άλλον, μπλόκο σε μη-Έλληνες αριστούχους που τους τυχαίνει η σημαία), συχνά μάλιστα και μικρο-μπίζνες με τις παραγγελίες κατάλληλου ρουχισμού που επιλέγει ο σύλλογος γονέων ή ο διευθυντής κάθε σχολείου (δεν θα ξεχάσω πως από γαλάζιο-λευκό μια χρονιά μας είχαν υποχρεώσει να προμηθευτούμε συγκεκριμένο γκρι γιλέκο για να πάρουμε μέρος στην παρέλαση...)

- απίστευτη βαρεμάρα για τα παιδιά που έχουν κλείσει τα 12,

- ευκαιρία για επίδειξη celebrities, βουλευτών, δημάρχων, συμβούλων και ιερέων

(δεν μπαίνω καν στη σοβαρή πολιτική συζήτηση περί του θεσμού των μαθητικών στρατιωτικών παρελάσεων)

Και τα παιδιά απαιτείται να χαιρετούν ευλαβικά και στρατιωτικά, λες και πρόκειται για ήρωες του '40-'44, το υποκριτικό παπαδαριό, τον εκλεκτό του Μελισσανίδη ή του Μαρινάκη ή του εκάστοτε εργολάβου και τοπικού παράγοντα μαζί με ένα τσούρμο δημοτικοσυμβούλων που στην τεράστια πλειοψηφία τους κοιτούν αποκλειστικά τη βόλεψή τους.

Με άλλα λόγια και πολύ πιο απλά παρά τη συστηματική προσπάθεια να γίνουμε κανίβαλοι, μεγάλο μέρος του κόσμου δεν ψήνεται και δεν πείθεται με το πακετάκι που του προσφέρουν. Και χρειάζεται να αποδομείται διαρκώς και σοβαρά το σάπιο πλαίσιο που έχουν επιβάλει στα παιδιά.

Υ.Γ.

Φυσικά μέσα σε αυτό το σάπιο πλαίσιο υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις που δάσκαλοι/καθηγητές και γονείς/μαθητές στήνουν όμορφες γιορτές, βρίσκουν την ευκαιρία να μιλήσουν για τον φασισμό, την Αντίσταση κ.ο.κ.

Αυτά είναι προς τιμήν τους και αποδεικνύουν ότι πάντα οι άνθρωποι μπορούν να δρουν δημιουργικά και όμορφα ακόμα κι αν το πλαίσιο είναι προβληματικό. Δεν αναιρείται όμως ο γενικός χαρακτήρας και η κρατική στόχευση γύρω απ' αυτά τα πανηγυράκια.

Υ.Γ.2 (*)

Τελικά οι κοπέλες στη Νέα Φιλαδέλφεια, όχι μόνο δεν ήταν **“γελοία υποκείμενα”** και **χαβαλετζούδες** αλλά είχαν **πολιτικό λόγο** και **στόχευση**. Δείτε το κείμενο και το βίντεο που έστειλαν στο **PRIN** (μεταξύ άλλων επιλεγμένων μέσων) τα δέκα **“στρατιωτάκια της υπο-κριτικής τέχνης”** και παρατίθενται στη συνέχεια. Θα έχει ενδιαφέρον τώρα να δούμε τον προερχόμενο από τον χώρο της Τέχνης, Γιάννη Βούρο, να πρωτοστατεί στη **δίωξη μιας καλλιτεχνικής παρέμβασης**. Όπως πάντα στα δύσκολα κρίνεται κανείς για το αν είναι αυτό που στα εύκολα επικαλείται.

Το κείμενο όπου τα 10 κορίτσια εκθέτουν το σκεπτικό της παρέμβασής τους:

Στρατιωτάκια ακούνητα, μέρα ή νύχτα;
Στρατιωτάκια ακούρδιστα, μέρα ή νύχτα;

Πώς στα παιδικά παιχνίδια εμπλέκονται οι αρχηγοί, οι στρατοί και τα στρατιωτάκια τους;
Στρατοί που κάνουν πολέμους, βομβαρδισμούς, επεμβάσεις.

Και εμείς επέμβαση εκτάκτου ανάγκης κάναμε αλλά χωρίς την παραμικρή άσκηση βίας.
Καλλιτεχνική επέμβαση, κάτι σαν παιχνίδι.

Υπήρξαμε για λίγο στρατιωτάκια που αρχίζουν να ξεκουρδίζονται, να βραχυκυκλώνουν απέναντι στις διαταγές, τα παραγγέλματα, τα εμβατήρια. ίσως γιατί πλέον δεν μας πείθουν οι ιδέες που ενσαρκώνονται σε όλα αυτά.

Τι κοινό μπορεί να'χει ο милитаризм με την ελευθερία; Τι σχέση μπορεί να'χει η υπεράσπιση της ελευθερίας ενός λαού με τον πατριωτισμό που διδασκόμαστε από μικρά παιδιά; Στα σχολεία, στις παρελάσεις, παντού.

Ο πόλεμος του ανθρώπου για την ελευθερία του δεν είναι έπος ούτε τραγωδία. Είναι η ίδια η ζωή εν κινήσει. Κίνηση που δεν μπορεί να ελεγχθεί και να μπει σε καλούπια.

Γι' αυτό και εμείς μπήκαμε στην παρέλαση ακαλούπωτοι... Υπό την πνευματική μπαγκέτα του μεγάλου στρατάρχη της αγγλικής κωμωδίας, John Cleese και όσων μας έχουν διδάξει οι Monty Python. Με το δικό μας silly walk και ρυθμό.

Στα μάτια των επισήμων και πολλών θεατών, είδαμε την περιέργεια, την έκπληξη αλλά και την υποτίμηση. Άλλοι μας γιούχαραν, άλλοι μας πέρασαν για “προβληματικά παιδιά”. Αυτά ακριβώς είναι τα όρια του πατριωτισμού τους. Η πατρίδα των κανονικών, των προβλέψιμων, των άριστων.

Εμείς ήρθαμε από άλλες πατρίδες. τις πατρίδες των περιττών, των απρόβλεπτων, των ζωντανών. Εις οiwνός άριστος αμύνεσθαι περί ελευθερίας, λοιπόν.

Υ.Γ.

Επιλέξαμε να πάμε στο δήμο της Ν. Φιλαδέλφειας- Ν. Χαλκηδόνας σε μια γειτονιά χτισμένη από πρόσφυγες, τους κατεξοχήν περιττούς και απόβλητους της ελληνικής κοινωνίας και τότε και τώρα.

10 “στρατιωτάκια” της υπο-κριτικής τέχνης

Ακολουθεί απόσπασμα από το σκετς των **Monty Python** για το **“Υπουργείο Γελοίου Περπατήματος”** (“Ministry Of Silly Walks”) το οποίο έχει σαφή αντιπολεμική αναφορά, καθώς εμφανώς παραπέμπει στη [δυσλειτουργία στο βάδισμα](#) που παρουσίαζαν στρατιώτες του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου από το λεγόμενο **“Shell shock”**. Πρόκειται για ιατρική ορολογία που περιλαμβάνει τα ψυχικά τραύματα που τους άφησε ο φόβος του πολέμου, των βομβαρδισμών, ο κίνδυνος του χαρακώματος κλπ.

Από αυτό (ίσως και από τον Joker) εμπνεύστηκαν τα κορίτσια την παρέμβασή τους στη Ν. Φιλαδέλφεια.